

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA THEMELORE GJILAN

Numri i lëndës: 2020:014128

Datë: 15.02.2021

Numri i dokumentit: 01544025

C.nr.129/20

GJYKATA THEMELORE NË GJILAN, Departamenti i Përgjithshëm, Divizioni Civil, gjyqtari Venhar Salihu, me bashkëpunorin profesional Baki Sylejmani, në çështjen kontestimore të paditësit R. Sh nga Gjilani, të cilin sipas autorizimit e përfaqëson Taulant Ismajli avokat nga Prishtina, kundër të paditurës, K. e Gj- D. K. e A. Gjilan..., të cilën e përfaqëson përfaqësuesi i saj me autorizim B. M... nga Gjilani, me objekt kontesti, kompensim i shpenzimeve për ushqim gjatë punës, vlera e kontestit 350,00€, pas mbajtjes së shqyrtimit kryesor dhe public të datës 11.02.2021, jasht séance më dt.15.02.2021, mori këtë:

A K T G J Y K I M

I. APROVOHET si e bazuar kërkesëpadia e paditësit R. Sh nga Gjilani dhe detyrohet e paditura K. e Gj- D. K. e A. në Gjilan,... që paditësit t'ia paguajë në emër të kompensimit të shpenzimeve për ushqim gjatë punës shumë e të hollave në lartësi prej 350,00€ per periudhën kohore prej dates 18.04.2017 e deri më datën 29.03.2018 (për 175 ditë pune), me kamatë ligjore prej 8%, duke llogaritur nga dita e marrjes së këtij aktgjykimi e deri në pagesën definitive, e të gjitha këto në afat prej 7 ditësh nga dita e plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e përmbarrimit të dhunshëm.

II. OBLIGOHET e paditura që paditësit t'ia paguaj shpenzimet e procedurës në lartësi prej 260,20 €, e të gjitha këto në afat prej 7 ditësh nga dita e plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e përmbarrimit të dhunshëm.

A r s y e t i m i

Paditësi R. Sh nga Gjilani, përmes të autorizuarit të tij, në këtë gjykatë më datë 31.02.2020, ka paraqitur padi kundër të paditurës K. e Gj- D. K. e A. Gjilan..., për kompensimin e shpenzimeve për ushqim gjatë punës, duke kërkuar nga gjykata që të detyrohet e paditura që paditësit në emër kompensimin e shpenzimeve për ushqim gjatë punës të paguaj shumë e të hollave në lartësi prej 350,00€. me kamatë ligjore prej 8% si dhe ki ka kërkuar edhe shpenzimet e procedurës kontestimore. Paditësi në padi ka theksuar se ka qenë në marrëdhënie pune te e paditura i përcaktuar në vendin e punës Mësimdhënës-arsimtar i lëndës së Historisë në SHFMU "... në Gjilan deri më datën 29.03.2018 ku sipas fuqisë ligjore i është ndërprerë marrëdhënia e punës për shkak të arritjes së moshës së pensionimit.

E paditura përmes përgjigjes në padi e ka kundërshtuar në tërësi kërkesëpadinë e paditëses me arsyetimin se paditësja kërkesëpadinë e saj e bazon në Kontratën e Përgjithshme Kolektive të Kosovës (në vijim: KPKK) të miratuar dhe nënshkruar nga Ministria e Arsimit, Shkencës, dhe Teknologjisë (në vijim: MASHT) dhe Sindikata e Bashkuar e Arsimit, Shkencës dhe Kulturës (në vijim: SBASHK), respektivisht në dispozitat e nenit 35 pika 8 dhe nenit 35 pika 6 dhe 7 të kësaj kontrate, e sipas të paditurës kjo kontratë nuk prodhon efekt juridik dhe nuk krijon të drejta dhe detyrime ndaj Komunës së Gjilanit, si e paditur në këtë rast, sepse kjo kontratë nuk është në fuqi, pasi që Ligji nr.04/L-131 për Skemat Pensionale të Financuara nga Shteti i dt.06 Maj 2014 nuk ka paraparë një të drejtë të tillë sipas padisë dhe kërkesëpadisë dhe se çdo marrëveshje që parasheh të drejta jashtë këtij ligji nuk prodhon kurrfarë efekti juridik. Si arsye tjetër ka cekur se Kontrata Kolektive në hyrje të saj bazohet në Ligjin e Punës, i cili nuk parasheh një të drejtë të tillë të beneficioneve, pasi neni 77 i këtij ligji potencon se pensioni i vjetërsisë dhe i parakohshëm rregullohen me ligj të veçantë. Më tej ka shtuar se pagat jubilarë sipas Kontratës Kolektive të Arsimit mund të realizohen pas çdo 10 viteve, dhe se afati i realizimit të kësaj kërkesë është 30 ditë nga koha e të drejtës për kompensim, ndërsa në rastin konkret kemi tejkallim të afatit ligjor të realizimit të kësaj kërkesë, ngase paditësi nuk e ka kërkuar realizimin e kësaj kërkesë në afat prej 30 ditësh, ndërsa sipas LMD-së, nenit 353 par.3 dhe neni 357 par.1 dhe neni 87 të Ligjit të Punës, ka theksuar se kemi parashkrim të lëndës, për arsye se tashmë paditësja ka 15 vite përvojë të punës ndërsa dihet se një e drejtë e tillë i ka takuar pasi që paditësja i ka bërë 10 vite përvojë të punës, që do të thotë se një kërkesë të tillë e ka bërë pas 5 viteve. Përveç tjerave, e paditura ka theksuar se sipas nenit 90 pika 8 e Ligjit të Punës, për të qenë kontrata në fuqi ligjore duhet të jetë e regjistruar në MPMS, kurse në rastin konkret kjo kontratë nuk është e regjistruar në organin e lartëcekur, dhe në fund ka shtuar se nuk janë shtjerrë mjetet juridike sipas procedurës administrative me qëllim që të inicohet procedura gjyqësore për realizimin e të drejtës së paditëses, andaj nga këto arsye ka propozuar që padia dhe kërkesëpadia e paditëses të refuzohet si e pabazuar.

Me që në rastin konkret çështja nuk nuk ka qenë e ndërlikuar, gjykata duke u bazuar në nenin 401 të LPK-ës nuk ka konvokuar senacën përgatitore, por ka vazhduar me shqyrtimin kryesor të çështjes.

I autorizuari i paditësit ka mbetur në tërësi pranë padisë dhe kërkesëpadisë, duke theksuar se i njëjti nga data 18.04.2017 e deri më datën 18.04.2019 kur edhe i ka përfunduar marrëdhënia e punës sipas fuqisë ligjore i i ka 175 ditë pune dhe e ka fituar të drejtën në kompensimin e shpenzimeve të ushqimit edhe ate në shumë prej 350,00€. Andaj ka kërkuar nga gjykata që të aprovohet si e bazuar kërkesëpadia e tij dhe të detyrohet e paditura që paditësit t'ia paguaj shumën e të hollave në lartësi prej 350,00€, me kamatë ligjore 8% , të gjitha këto në afat prej 7 ditësh nga dita e pranimit të këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e përmbarrimit të dhunshëm. Gjithashtu i njëjti i ka kërkuar edhe shpenzimet e procedurës duke i specifikuar edhe ate 104 € për hartimin e padisë, dhe për një seancë gjyqësore shumën prej 135,20€ si dhe për takës gjyqësore shumën prej 21€.

I autorizuari i të paditurës, ka mbetur në tërësi pranë përgjigjes në padi të dt.19.02.2020 duke e kundërshtuar në tërësi kërkesëpadinë e paditësit. Po ashtu ka shtuar se sipas Kontratës Kolektive kompensimi i shujtës zbatohet tek të punësuarit e jo tek të pensionuarit, andaj mbi këtë bazë paditësit nuk i takon një e drejtë e tillë sa i përket

kompensimit të ushqimit në punë, andaj mbi këtë bazë ka kërkuar nga gjykata që kërkesëpadia e paditësit të refuzohet si e pabazuara e gjithashtu edhe shpenzimet e kërkuara.

Gjykata për të vepruar drejtë dhe për t'i vërtetuar pretendimet e palëve ndërgjyqëse si dhe për ta vërtetuar drejtë gjendjen faktike në këtë çështje kontestimore, ka administruar dhe vlerësuar këto prova materiale: Vërtetimi nr.279/20 i dt.27.01.2020 lëshaur nga SHFMU "...” në Gjilan; 647/20 të dt.07.10.2020.

Pas vlerësimit me kujdes të secilës provë veç e veç dhe të gjithave së bashku si në kuptim të nenit 8 të LPK si dhe në bazë të rezultatit të gjithmbarshëm të procedurës kontestimore, gjykata e aprovoj në tërësi si të bazuar kërkesëpadinë e paditësit dhe vendosi si në dispozitivin e këtij aktgjykimi.

Gjykata në seancën e shqyrtimit kryesore ka vlerësuar se mes palëve ndërgjyqëse nuk kanë qenë kontestuse fakte se paditësi punëmëtor i të paditurës ku edhe i njëjti është pensionuar me datën 29.03.2018 , poëashtu nuk ka qenë kontestus fakti se i njëjti prej dt.18.04.2017 e deri më datën 29.03.2018 ka pasur 175 ditë pune.

Kontestusese në mes palëve në këtë çështje ka qenë fakti se kompensimi i shujtës sipas të paditurës zbatohet vetëm tek të punësuarit aktiv e jo tek të pensionuarit.

Nga Vërtetimi nr.279/20 i dt.27.01.2020 lëshaur nga SHFMU "...” në Gjilan; 647/20 të dt.07.10.2020 vërtetoi faktin se paditësi Rexhep Shabani ka qenë mësimdhëns I lëndës së Historisë në SHFMU "...” në Gjilan dhe punës i aka filluar prej dt.01.09.1979 e deri më datën 29.03.2018 kur edhe i është ndërprerë kontrata e punës sipas fuqisë ligjore me rastin e mbushjes së moshes 65 vjeqare

Me nenin 35 paragrafi 7 i Kontratës Kolektive të Arsimit Parauniversitar të dt.18.04.2017, është paraparë se: "Të punësuarve, u sigurohet kompensimi për ushqim gjatë punës, për ditën e pranisë në punë. Vlera e kompensimit të shpenzimit të ushqimit në punë, për një ditë pune, është 2 (dy), euro për të punësuarit që kanë marrëdhënien e punës primare në institucionet arsimore. Punëdhënësi i cili ka të rregulluar ushqimin e të punësuarve, përmes restaurantit e kuzhinës, ose në një formë tjetër, nuk ka obligim kompensimin për ushqim".

Gjykata në bazë të bazë të dispozitave të lartcekura dhe pas vërtetimit të faktit se ish punëtori i arsimit Rexhep Shabani te e paditura ka punuar për prej dt.01.09.1979 e deri më dt.29.03.2018 ndërsa prej datës 18.04.2017 e deri më dt.29.03.2018 i ka 175 ditë pune dhe të njëjtit i takojnë dy euro në ditë për shujtë ditore andaj mbi këtë bazë e aprovoi në tërësi si të bazuar kërkesëpadinë e paditësit në lartësi prej 350 euro dhe vendosi si në pikën I. të dispozitivit të këtij aktgjykimi.

Me Ligjin e Punës nr.03-L/212 parashihet se sa i përket çështjeve të punëdhënsit me punëmarrësin ata të drejtat dhe detyrimet e tyre mund t'i rregullojnë edhe me Kontratë Kolektive dhe Kontrata Kolektive nuk mund të përmbajë të drejta më pak të favorshme për të punësuarin dhe punëdhënësin se sa të drejtat e përcaktuara me Ligj të punës, pra të drejtat e punëmarrësit me Kontratën Kolektive mund të avancohen më lartë se të drejtat e parapara me Ligjin e Punës.

Po ashtu për gjykatën është i pabazuar edhe pretendimi tjetër i të paditurës se Kontrata Kolektive e Arsimit Parauniversitar nuk prodhon efekt për të paditurën, ngase një pretendim i tillë është në kundërshtim me Ligjin për Arsimin në Komunitet e Republikës së Kosovës me nr.03L-068, ku në nenin 5 të këtij ligji janë të parapara kompetencat e komunave sa i përket punësimit të mësimdhënësve dhe pagesës së tyre e rrjedhimisht edhe detyrimet e parapara me Kontratë bien në barrë të të paditurës.

Sa i përket pretendimeve të të paditurës se paditësit i mungon baza ligjore me nenin 90 të Ligjit të Punës, është paraparë se: *1. Marrëveshja Kolektive mund të lidhet ndërmjet:1.1. organizatës së punëdhënësve ose përfaqësuesit të tij, dhe 1.2. organizatës së të punësuarve ose kur nuk ekzistojnë organizata, marrëveshjen mund ta lidhin edhe përfaqësuesit e të punësuarve; 2. Marrëveshja Kolektive mund të lidhet në: 2.1. nivel të vendit, 2.2. nivel të degës,2.3. nivel të ndërmarrjes; 3. Marrëveshja Kolektive duhet të jetë në formë të shkruar, në gjuhët zyrtare të Republikës së Kosovës; 4. Marrëveshja Kolektive mund të lidhet për një periudhë të caktuar me kohëzgjatje jo më shumë se tri (3) vjet. 5. Marrëveshja Kolektive vlen për ata punëdhënës dhe punëmarrës të cilët marrin përsipër detyrimet e përcaktuara me Marrëveshjen e tillë Kolektive; 6. Marrëveshja Kolektive nuk mund të përfshijë dispozita të tilla që kufizojnë të drejtat e të punësuarve që kanë si pasojë kushte më pak të favorshme të punës sesa ato të përcaktuar në këtë ligj”,* ndërsa me nenin 4 parag.2 të po këtij ligji, është paraparë se: *“Kontrata Kolektive nuk mund të përmbajë të drejta më pak të favorshme për të punësuarin dhe punëdhënësin se sa të drejtat e përcaktuara me këtë ligj”.* Me nenin 245 të Ligjit nr.04/L-077 për Marrëdhëniet e Detyrimeve (në vijim: LMD) në mënyrë të qartë është përcaktuar se: *“Kreditori në marrëdhëniet e detyrimit ka të drejtë që prej debitorit të kërkojë përmbushjen e detyrimit, ndërsa debitori ka për detyrë ta përmbushë atë me ndërgjegje dhe në tërësi, në përputhje me përmbajtjen e tij”.* Sipas nenit 35 parag.7 të kësaj Kontrate, parashihet se: *“Të punësuarve, u sigurohet kompensim për ushqim gjatë punës, për ditët e pranisë në punë. Vlera e kompensimit të shpenzimit të ushqimit në punë, për një ditë pune, është 2 (dy) euro për të punësuarit që kanë marrëdhënien e punës primare në institucionet arsimore. Punëdhënësi, i cili e ka të rregulluar ushqimin e të punësuarëve, përmes restaurantit a kuzhinës, osë në një formë tjetër, nuk ka obligim kompensimin e ushqimit”.*

Gjykata ka vendosur si në pikën I të dispozitivit të këtij aktgjykimi që ta detyrojë të paditurën që paditësit t’ia paguaj shpenzimet e procedurës gjyqësore në shumë të përgjithshme prej 260,20 € edhe atë: për hartimin e padisë shumë prej 104€, për një seancë të mbajtur shumë prej 135,20 € dhe për takes gjyqësore shumë prej 21€.€, duke u bazuar në nenin 452.1 të LPK-së.

Andaj, nga arsyet e cekura më lartë, dhe duke u bazuar në nenin 2 lidhur me nenin 142 pika 1 dhe 2 të LPK-së, u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA THEMELORE NË GJILAN
C.nr. 129/20, dt.15.02.2021

Gjyqtari,
Venhar SALIHU

UDHËZIM JURIDIK: Kundër këtij aktgjykimi, është e lejuar ankesa Gjykatës së Apelit të Kosovës në Prishtinë, në afat prej 7 ditë, pas ditës së pranimit të vendimit. Ankesa dorëzohet në kopje të mjaftueshme përmes kësaj gjykate.